

Mededeelingen betreffende de regeling der Conferentie.

a. **Logies.** Zij, die logies wenschen, worden verzocht, dit zoo spoedig mogelijk op te geven aan den secretaris der Groningsche regeringscommissie den heer R. van Dam, Groningen, Nieuwe Ebbingestr. 75, (uiterlijk 10 Juli a.s.).
b. **Ontmoetingsamenkomst.** Deze wordt aangeboden door de Diaconie van Groningen, op Dinsdag 15 Juli 1947, des avonds om 8 uur in „Het Tehuis“, Lutkenieuwstr. 13.
c. **Parkeerplaats.** enz. Bij het vergadergebouw is een rijwielbepaarde plaats; automobielen kunnen parkeren op de Vischmarkt.

d. **Maaltijd.** enz. In het vergadergebouw is gelegenheid voor het gebruiken van een maaltijd, waarvan de kosten f 2.50 per persoon bedragen. Hier is ook gelegenheid voor het gebruiken van koffie of thee. (Voor maaltijd tevoren opgeven aan de regeringscommissie).

e. **Presentielijst.** Bij den ingang der zaal is een presentielijst, die door alle bezoekers moet worden geteekend.

f. **Reiskosten.** Elke Diaconie betaalt de kosten van haar afgevaardigden.

g. **Agenda.** Meerdere exemplaren van deze agenda zijn op aanvraag te verkrijgen bij den secretaris van het comité Jac. Bosch Jzn, Zwolle, Groot Weezenland 35.

h. **Toegang tot de conferentie.** De conferentie is toegankelijk voor de leden onzer kerken, in het bijzonder voor alle ambdragers en zusters, die werkzaam zijn in dienst der barmhartigheid.

i. **Voorbode der gemeente.** Alle diaconieën worden weer verzocht, om de voorbode der gemeente te vragen voor onze conferentie en onzen arbeid, die dikwijls zoo moeilijk is, op den Zondag vóór de Conferentie.

Het comité roept de broeders-diaconen hartelijk op, onze 55e conferentie, zoo eenigszins mogelijk, in grooten getale bij te wonen. Het is de tweede keer, dat wij in Groningen vergaderen, de eerste keer was in 1930. Die conferentie slaagde uitnemend, er waren toen 180 Diaconieën vertegenwoordigd. Zou dat nu ook niet kunnen? Het comité meent van zeer zeker. Groningen, waar de vrijmaking zoo gezegend heeft gewerkt, zal ons zeker goed ontvangen.

Het comité hoopt van harte, dat wij een rijk gezegende conferentie zullen hebben en bidt U Gods rijken zegen toe.

Het comité der Centrale Diaconale Conferentie der Gereformeerde Kerken:

J. H. VEENKAMP, voorzitter, Amersfoort.
JAC. BOSCH JZN, secretaris, Zwolle.
J. BOVERHUIS, penningmeester, Assen.
H. KLEIN, alg. adjunct, Groningen.
G. v. d. BEND, Amsterdam.
Mr. A. BREMER, Rotterdam.
JAC. KOSTER, Axel.
A. SCHILSTRA, Huizum, Leeuwarden.

— **BOND VAN GEREFORMEERDE MEISJESVEREENIGINGEN IN NEDERLAND.** Ons werd toegezonden volgende Toelichting op eenige bij de jaarvergadering ingekomen voorstellen.

Het Bestuur wilde n.l. de uitspraak van de Algemeene Vergadering hooren over de hierna te formuleeren voorstellen.

Ter bevordering van het rechte inzicht en alzoo ter bevordering van de juiste stemming, deed het Bestuur de volgende opmerkingen voorafgaan:

„De voorstellen betreffen de liquidatie van ons belang bij en de aanspraak die wij hadden en hebben op de Vereeniging: „De Gereformeerde Meisjesbond“.

De voorgeschiedenis is wel ongeveer bekend geworden uit hetgeen hierover is gepubliceerd; wij memoreeren terwille van het verband van dit stuk nog kortelings het volgende.

De Vereeniging „De Gereformeerde Meisjesbond“ beheert rechte als eigendommen van wat men in de wandeling noemt „de Gereformeerde Meisjesbond“. Die Vereeniging heeft alle rechten van eigendom; alles staat op haar naam; statutair wordt dus ook in die Vereeniging beslist over elke beschikking ten aanzien van de goederen der Vereeniging. Welnu, voordat de scheiding in den ongedeelten Bond en Vereeniging kwam en de mogelijkheid van uiteengaan ernstig onder het oog moest worden gezien, is in den boezem der evengenoemde Vereeniging gesproken en beslist over de vraag: hoe zal het gaan met de verdeling van de ideële en stoffelijke goederen, thans ons gemeenschappelijk bezit, straks, als er scheiding mocht komen, te distribueeren over de nieuw te vormen organisatie(s)? Het is bekend, dat wij ten aanzien van de behandeling der ideële goederen vërgaande voorstellen hebben gedaan; zij zouden worden opgeheven boven alle twisten en geschillen, om zoo, in ongerepte schoonheid te blijven, ook en vooral wanneer te eeniger tijd hereniging mogelijk zou blijken.

Dat voorstel is toen verworpen; de ideële goederen werden opgeëischt door de synodocratisch gebonden meerderheid. De verhouding in het Bestuur was: 6 „synodalen“ en 5 „vrijgemaakten“.

Na aldus die ideële goederen zich te hebben verzekerd, was er een zekere vrijgevigheid, misschien moeten wij beter zeggen mildheid, ten aanzien van de materiële goederen. De meerderheid stelde ons voor ieder de helft van alle stoffelijke goederen. Onzerzijds is dat toen afgewezen. Als wij letten op het feit, dat in dit geval een stemmenmeerderheid, hoe gering dan ook, de beslissing ten aanzien van de ideële goederen had geforceerd, zou het niet evenwichtig zijn om de stoffelijke goederen nu half om half te verdeelen.

Het initiatief tot deze verdeling lieten wij aan de andere partij over; deze kwam toen, zonder lang te overwegen, tot het voorstel om te verdeelen in twee derde voor haar en een derde voor ons; dit voorstel werd zonder meer aangenomen.

Wij moeten er nogmaals den nadruk op leggen, dat deze bespreking is gevoerd en dat deze besluiten zijn genomen in de vergadering van de evengenoemde Vereeniging, dat is de rechtspersoon, die over alle eigendommen de beschikking had. Er was dus een rechtsgeldige beslissing gevallen. Een beslissing, die, wat eventueel verder in de uitvoering ook zou worden ondervonden, in moreelen en juridischen zin toch zware verplichtingen oplegt.

Het is goed op te merken, dat tot dusver de verhoudingen in de Vereeniging voortreffelijk waren, hoezeer ook toen reeds bleek, dat haar leden in twee „partijen“ waren verdeeld.

Daarna kwam de vergadering van den Bond zelf. Rechts heeft deze over niets te beschikken, want die „bond“ zelf is niets. Hij heeft geen rechtspersoonlijkheid; hij is in juridischen zin: „lucht“. Niettemin werd het geoordeeld een goede gang van zaken te zijn om toch van de gevallen beslissingen, gelijk die boven zijn genoemd, die bondsvergadering in kennis te stellen. En na het in kennis stellen zou dan tevens een uitspraak worden gevraagd der Bondsvergadering, waaruit zou blijken, dat zij het beleid van het Bestuur goedkeurde. Een anderen inhoud mag men niet toekennen aan het in die bondsvergadering in-bespreking-geven van de besluiten, welke in de vergadering der Vereeniging waren gevallen.

Nu is ook het verloop van die bondsvergadering U wel bekend; wij hebben er in ons Orgaan reeds het een en ander van gezegd.

In die Bondsvergadering is een stemming gehouden die naar ons oordeel, daarbij in rekening brengend de reeds vooraf binnengekomen 130 „schriftelijke stemmen“, die alle „voor waren“, een meerderheid vóór het voorstel deed zien.

Evenwel: nog voordat de stemmen definitief geteld konden worden, greep een der leden der Commissie van Advies te weten Mr. Eling Visser, in. Hij achtte het oorbaar op dat oogenblik het woord te nemen. Hij werd hierin niet verhinderd door Mevrouw Jansen van Beek, die inmiddels de leiding had overgenomen. Hij heeft toen de Presidentie en de vergadering zoo beïnvloed, dat Mevrouw Jansen van Beek de reeds gehouden stemming ongeldig verklaarde door een nieuwe stemming te doen houden.

Die tweede stemming, (moet het ons nog verwonderen, nadat zulk een ongehoorde invloed was uitgeoefend) viel anders uit dan de eerste. Hiermee stond de nieuwe presidentie en het nieuwe Bestuur op een dood spoor. Dat wil zeggen, zoo was het in hun ogen.

Naar onze meening had uitgevoerd moeten worden, wat in gemeen overleg en na behoorlijke stemming was besloten.

Maar eenmaal op den verkeerden weg gegaan, waarbij men eens genomen beslissingen negeerde, kon het nieuwe bestuur blijkbaar niet terug. Het heeft een heillooze ontwikkeling in zijn gedachtengang doen zien. Wat toch is geschied?

Alsof het ons in het geheel niet meer aanging, alsof wij dus niet waren een partij, met wie over de verdeling van wat ons gemeenschappelijk eigendom was, in volle vrijheid was, — en ook verder moest worden — gediscussieerd, werd, zonder dat wij op eenige manier waren gehoord, ons een „besluit“ medegedeeld. Dus géén overleg, maar een beslissing over ons en zonder ons, terwijl het toch ging over zaken, die OOK VAN ONS waren.

Wat dat besluit dan is? Dit, dat aan ons zou worden uitbetaald f 7.000,—, onder voorwaarde, dat wij teruggaven: 1. de schrijfmachine; 2. de boeken van de Prov. Bibl. van Groningen en Overijssel; 3. de boeken van de Bondsbibliotheek, die nog in het bezit zijn van enkele van Uw bestuursleden; 4. het notulenboek, voorafgaande aan het boek, dat Mej. A. Heukels ontvangen heeft en waarin slechts de tweede helft van de notulen van 26 en 27 Juli '45 opgenomen zijn en de aanwezige afschriften, waarin indertijd gegevens over 1927 zijn nagezien; 5. de toezegging, de overige notulenboeken en andere stukken uit het archief, zoodra ze teruggevonden worden, „ons te doen toekomen“.

Dus f 7.000,— minus de evengenoemde zaken.

Punt. Meer niet.
„Meer niet“. Dit ziet niet alleen op de geldsom zelf, het ziet ook hierop, dat van eenige toelichting geen sprake is.

Hoe men tot dit besluit is gekomen, dus ook hoe men de evengenoemde som heeft „berekend“, werd niet uiteengezet; er is niets gemotiveerd en er werd ook nadien, ondanks onzen herhaalden aandrang, geen enkele verklaring gegeven.

Dit is een van de zeer grievende dingen, dat er over ons en zonder ons beslist werd omtrent dingen die van ons zijn, terwijl bovendien, toen wij de vraag stelden eenige inlichtingen te mogen ontvangen omtrent het berekenen van deze verdeling, opdat wij zouden kunnen verstaan, dat het gedane aanbod redelijk is, en zedelijk verantwoord, ons ook dit geweigerd werd.

Het verwondert ons niet, dat het Bestuur van den synodocratisch gebonden Bond elke toelichting heeft geweigerd. Want het komt ons voor, dat een toelichting die het genoemde aanbod zedelijk verantwoord doet zijn, moeilijk is te geven.

Wat toch is het geval?
Zelfs bij een ponsd-ponsd-gewijze verdeling, dus die in zuiver rekenkundigen vorm een maatstaf van verdeling wil vinden in het aantal leden van den vroegeren en nu onzen Bond, zouden hier moeilijkheden rijzen.

Ook deze kwestie is rustig besproken in den tijd toen wij, nog behoorlijk met elkander overleggend, konden samenspreken. Maar daar komt nog iets bij, dat aan de meeste leden van beide Bonden niet zoo duidelijk zal zijn, althans niet overbekend.

Het beleid van de besturen vóór 1945 heeft ook dit oogmerk gehad: in de belegging van het bondskapitaal een zoo groote variatie en sortering te verkrijgen, dat niet alles „op één kaart“ werd gezet. Daarom is veel, een betrekkelijk groot deel, althans meer dan de helft, van het kapitaal belegd in onroerende goederen (het Bonds-bureau te Utrecht, het vacatiehuis te Wijk aan Zee, vijf woonhuizen te Utrecht). Voorts was ook gezorgd voor groote voorraden papier e.d. Verder is nog te noemen de geheele inrichting van het Bonds-bureau. Het „liquide“ (contante) geld was betrekkelijk gering. Want het is aan alle meelevende meisjes voldoende bekend hoe het Bestuur, hetwelk de leiding in handen had toen de oorlog uitbrak, een beleid heeft gevoerd dat tot doel had het liquide en dus voor den vijand gemakkelijk grijpbare geld zooveel mogelijk te doen terugvloeien naar de Gereformeerde meisjes en gezinnen, in den vorm van

ver beneden den kostprijs beschikbaar gestelde schetsen. Daardoor heeft de vijand, toen uiteindelijk ook onze Bond en de Vereenigingen werden genaast, bitter weinig van zijn gading gevonden. De schade belooft misschien enkele duizenden guldens, bestaande uit een voorraad kasgeld, dien men altijd ter beschikking moest houden. Maar groote, waardevolle deelen van het vermogen waren voor den bezetter eenvoudig niet grijpbaar, in den zin van verteerbaar. Hij kon op onroerende goederen wel tijdelijk beslag leggen, maar meenemen en verbrassen kon hij ze niet.

Wij zien nu in het licht van deze gegevens het ons gedane aanbod. Aan ons, die mede gevormd hebben het kapitaal, die meegewerkt hebben ook tot een bestuursbeleid, dat de waardevolle eigendommen achterliet en een vermogen dus, dat praktisch niet geschonden, (althans niet noemenswaardig geschonden) is door den vijand, wil men uitbetalen f 7.000,—, zegge: z-e-v-e-n d-u-i-l-d-e-n-d g-u-l-d-e-n-s. Zeg het nog eens: z-e-v-e-n d-u-i-l-d-e-n-d g-u-l-d-e-n-s.

En dan: wat voor guldens? Papieren guldens, die hoogstens de halve, misschien moeten wij zeggen een derde, van de koopkracht welke zij hadden, toen zij door de Gereformeerde Jeugd zijn bijeengebracht, hebben behouden.

Het gedane aanbod is van zeer laag gehalte.

Het zal niemand verwonderen, dat ons Bestuur met moeilijk beheerste verontwaardiging van dat aanbod kennis nam. Hoe moeilijk het ook viel, toch hebben wij een samenspreking aangevraagd aan het Bestuur van den synodocratisch gebonden Bond, opdat wij door die samenspreking inlichtingen zouden verkrijgen, die ons misschien beter zouden doen verstaan wat er eventueel nog aan goede bedoelingen ten grondslag zouden hebben kunnen liggen aan zulk een voorstel.

Maar in deze samenspreking zijn omtrent dit punt herhaalde verzoeken om inlichtingen botweg afgewezen.

Het is goed, dat onze leden weten, wat er in dezen is geschied, wanneer op ander gebied zoo vaak wordt geroepen om samensprekingen.

Als laatste poging om uit de moeilijkheden te geraken, die bijna onoplosbaar werden en die naar wij vreeden en thans opnieuw vreezen, de tusschen de synodocraten en ons ontstane verwijdering steeds groter zullen maken, hebben wij aan het andere Bestuur voorgesteld om dit geheele geschil, vanaf zijn oorsprong, ter vrije beoordeeling en beslissing te geven in handen van een commissie van arbitrage.

Tot leden van die commissie zouden gekozen moeten worden mannen, die op geen enkele wijze bij onze bonden of bij onzen kerkelijken strijd geïnteresseerd waren: dus ook: mannen, die niet tot een van onze kerkgroepen zouden behooren.

Wij drukken den desbetreffenden brief van ons aan het synodocratisch bestuur hierachter af als bijlage. — (bijlage A).

Ook deze laatste poging is op even onsympathieke wijze afgewezen als de voorgaande pogingen, die samenspraak bedoelden. Het ons laatst gezonden schrijven wordt eveneens hierachter afgedrukt. (bijlage B).

Daarin wordt over ons voorstel zelfs niet gerept.

Wij hadden gehoopt, dat dit ons voorstel zou zijn aangenomen.

Het heeft niet zoo mogen zijn.

Wij hebben de uitvoerige mededeelingen, hierboven gedaan, ook willen geven met het oogmerk, dat ieder lid van onze vrijgemaakte jeugdorganisatie en ook ieder lid van onze vrijgemaakte kerken en ieder daarbuiten, die van deze dingen moge kennis nemen, zal weten, dat onzerzijds alle pogingen zijn aangewend om te komen tot een minnelijke schikking, maar dat de andere partij zich tot niets hoogers wist te verheffen dan tot grof machtsmisbruik.

En thans zijn wij genaderd tot het formuleeren van de drie door Uw vergadering te behandelen voorstellen.

Wij hadden gehoopt U een voorstel te kunnen indienen tot arbitrage zooveel besproken. Helaas kan dit niet worden ingediend. Wij hebben nu slechts te kiezen tusschen de mogelijkheden in de voorstellen vervat.

Gij vraagt, welk advies ons Bestuur geeft.

Voordat wij een advies kunnen geven, moeten wij eerst dit vaststellen: ons Bestuur is eenparig in zijn ernstige afkeuring van het ons gedane voorstel, hetwelk wij kortweg infaam noemen.

De daaruit te trekken consequentie is ook vrij eenvoudig: ons Bestuur staat, ook eenparig, in zijn meening, dat wij het gedane aanbod zonder lang delibereren moeten afwijzen.

Wij moeten ons niet vernederen door een bedelaarsgebaar, dat de hand ophoudt voor het ontvangen van een almoes, terwijl het moest gaan om een verrekking van wat ons rechtens toekomt.

Beter arm, dan onteerd.

Dit zijn geen woorden uit een trotsch hart. Wij mogen staan in de fierheid, waarin Christus zelf zijn kinderen stelt. Wij behoeven nooit slaafs te aanvaarden, wat in een weg van onrecht en machtsmisbruik ons toegeworpen wordt.

En daarom wijzen wij met verontwaardiging af, alles wat deze fierheid krenkt en beledigt.

Wij weten dat wij met deze houding op materieel gebied alles verliezen wat vrucht was van jarenlangen ingespannen arbeid.

Maar wij staan onder open hemel.

De aanleiding tot deze geschiedenis was voor ons, een gehoorzaam willen zijn aan Gods Woord.

Nu dit voor ons uitloopt op financiële schade, mogen wij rustig en met vertrouwen het oog naar Boven slaan en vandaar alle hulp verwachten.

De Heere zal ons recht doen dagen als het licht.

Wij leggen dan dit alles voor Hem neer.

Nu weten wij, dat Hij ons de kracht wil geven tot nog intenser arbeid. Schouder aan schouder zullen wij moeten staan, om samen ons mooie Bondswerk vanaf den grond op te bouwen. Dit zal onze gehele kracht vragen en misschien wel vele offers, maar het zal ons geloof versterken en tot rijken zegen zijn voor den innerlijken bloei van onzen Bond.

Overzien wij nu de gehele situatie, zoals die zich na de scheiding in den Bond ontwikkeld heeft, dan treft het ons te zien, hoe scherp van synodale zijde de lijn afbuigt van den rechten weg.

Samenspreking en correspondentie toonen dit duidelijk aan.

Men handelt met ons zoals de wereld dat doet.

Hierin staan zij niet alleen tegenover ons diep schuldig, maar ook tegenover Hem voor Wiens oogen alles naakt en geopend is.

Deze zaak heeft een diepen geestelijken achtergrond, waarop wij U willen wijzen.

Het leert ons dat wij nooit ongestraft een stap ter zijde van den rechten weg mogen gaan.

Dat zij zoover gekomen zijn verbijstert en bedroeft ons.

En wij roepen U allen op tot gebed, voor haar, die zoo verblind en ver van ons zijn afgedwaald.

Opdat het moge leiden tot bekeering en terugkeer van dezen schadelijken weg.

Bovenstaande beschouwing wordt door al onze bestuursleden gedeeld.

Er zullen echter onder onze leden zijn, die misschien eenige moeite hebben met de vraag: mogen wij berusten in een zoo ernstige schending van het recht, hetwelk God in en aan onze samenleving heeft geschonken? Want met dat geschenk toch wordt tevens opgelegd de plicht om dien schat zoo zuiver mogelijk te bewaren. En tot dien schat van zuivere rechtspleging en rechtsoefening behoort dus ook afweer van elke rechtsschending. Moeten wij, zoo vragen sommigen onzer, dus niet, om Gods wil, het geschil tusschen beide bonden aan den wereldlijken rechter ter beslissing voorleggen?

Hiertegenover mag worden opgemerkt, dat het niet zeker is, dat zulk een uitspraak van een wereldlijken rechter tot bekeering zou kunnen leiden, omdat niet van te voren de waarborg bestaat, dat zulk een uitspraak zich kan bezighouden met alle hier in het geding komende factoren. Dat is dus geen miskenning van den arbeid der Nederlandse rechterlijke macht, maar wel is het de erkenning van het feit, dat in dit alles zich ook laten gelden en misschien wel allermeeest laten gelden geestelijke factoren, die een rechter niet mag laten gelden in zijn overwegingen, gebonden als hij nu eenmaal is aan geschreven wetten.

Daar komt nog ter overweging bij, dat een proces vele jaren kan duren. Laten we eens aannemen dat de eerste rechtsinstantie ons in het gelijk zou stellen. We moeten vreezen, dat alsdan onze tegenpartij in hooger beroep gaat. En van die eerste beroepsinstantie tenslotte nog verder zou gaan naar de hoogste instantie, dat is de Hooge Raad. Ieder, die eenigszins ter zake kundig is, zal beseffen, dat dit een proces van jaren kan worden. Gedurende al die jaren zou onze aandacht en zouden onze krachten steeds in beslag genomen worden door zulk een hoogst onoverwinnelijk rechtsgebed.

Wij achten, dat wij onzen tijd en onze krachten beter kunnen besteden aan wat in ons bondsleven allereerst voor oogen moet staan: de opbouw van ons leven in geestelijken zin.

Om al deze overwegingen adviseert het Bestuur niet over te gaan tot procederen.

De Voorstellen, hierboven besproken, zijn als volgt:

Voorstel V.

Het Bondsbestuur stelt voor uit te spreken:

De Bond van Gereformeerde Meisjesverenigingen in Nederland, kennis genomen hebbende van het schrijven van den Bond van M.V. op G.G. in Nederland, inhoudende het aanbod van uitbetaling van een som van f 7000.— in contanten op bepaalde voorwaarden, besluit dit af te wijzen, en gaat over tot de orde van den dag.

Voorstel VI.

Het Bondsbestuur stelt voor uit te spreken:

De Bond van Gereformeerde Meisjesverenigingen in Nederland, kennis genomen hebbende van het schrijven van den Bond van M.V. op G.G. in Nederland, inhoudende het aanbod van uitbetaling van een som van f 7000.— in contanten op bepaalde voorwaarden, besluit dit af te wijzen, en gaat over tot de orde van den dag.

Voorstel VII.

Het Bondsbestuur stelt voor uit te spreken:

De Bond van Gereformeerde Meisjesverenigingen in Nederland, kennis genomen hebbende van het schrijven van den Bond van M.V. op G.G. in Nederland, inhoudende

het aanbod van uitbetaling van een som van f 7000.— in contanten op bepaalde voorwaarden, besluit deze zaak te stellen in handen van advocaten, opdat deze zoo noodig een beslissing van den wereldlijken rechter trachten te verkrijgen.

M. PARMENTIER, Presidente.
B. v. d. BERG, Secretaresse.

In de huishoudelijke vergadering van 24 Mei werd voorstel V door den Bond aangenomen, zoodat automatisch voorstel VI en VII niet aan de orde kwamen.

Bijlage A.

AFSCHRIFT

Aan het Bestuur van de Vereniging:
„De Gereformeerde Meisjesbond”. Secretaresse: Mej. T. Wolters, Bellen.

Geacht Bestuur,

In opdracht van het Bestuur van de Vereniging: „Meisjesbond op Gereformeerden Grondslag” deel ik U het volgende mede:

In Uw laatste schrijven deelde U ons mede, dat U bleef bij Uw besluit, ons f 7000.— uit te keeren, nadat aan bepaalde voorwaarden was voldaan. Dit aanbod en de daaraan verbonden voorwaarden zijn voor ons Bestuur onbegrijpelijk en niet te waardeeren.

Bij onze besprekingen vóór 17 October kwam vóór alles vast te staan, dat samenblijven en samenwerken niet langer mogelijk was. Het stond dan ook vast, dat wij uiteen zouden gaan. Bij de bespreking van de vraag hoe wij uiteen zouden gaan verwierp U de door ons voorgedragen gedachte om de ideale waarden (zoals naam, blad, insignes, enz.) boven alle verschillen te verheffen, zoodat geen van beide groepen die voortaan zouden gebruiken.

Het was te verwachten, dat Uw groep het grootste zou zijn en daarom wenschte U voor Uw groep deze ideale waarden van den Bond te behouden. Wel moest elk van beide groepen behoorlijke accommodatie en bestaansmogelijkheid houden.

Hoewel ons dit heel erg pijn deed, hebben wij gemeend hierin te moeten berusten, verder aan U overlatend, een verdeling der goederen voor te stellen. U stelde toen voor, dat ieder de helft zou ontvangen.

Gezien Uw houding ten opzichte van de ideale waarden van den Bond, konden wij dit niet aanvaarden; we vonden dit niet overeenkomend met de occupatie door U van de ideale waarden. Daarna werd door U een verdeling in de verhouding van 2/3 (voor U) : 1/3 (voor ons) voorgesteld. Dit werd door ons aanvaard, waarmede dus op de daarvoor aangewezen plaats (t.w. de vergadering der Vereniging: De Gereformeerde Meisjesbond, met algemeene stemmen) de principiele beslissing was gevallen. In volle overeenstemming tusschen beide groepen werden dienovereenkomstige voorstellen aan de Bondsvergadering geredigeerd.

Gezien het feit, dat ook de Bondsvergadering met meer dan 2/3 van het aantal stemmen constateerde, dat samenblijven en werken niet langer mogelijk was en uiteengaan dus geboden, werden ook de verdere regelingen van het uiteengaan aan de vergadering voorgelegd.

Na aanneming van het eerste voorstel en stemming over voorstel II A en B, werd ook het derde voorstel, de verdeling der goederen in stemming gebracht.

Aanneming van dit derde voorstel zou betekenen, dat Uw groep de ideale waarden behield en onze groep een nieuwe naam enz. zou krijgen, alsmede 1/3 van de goederen, zooveel mogelijk in natura.

Met terzijdestelling van een eerste stemming, zulks na beïnvloeding der vergadering door één der leden van de Commissie van Advies, werd aan de vergadering een nieuwe financiële regeling beloofd.

In feite is dus tusschen Uw en onze groep nog nimmer de wijze van uiteengaan geregeld. In plaats van hierover met ons in nader overleg te treden, deelt U ons een geheel eenzijdig door U genomen besluit mede, om f 7000.— onder bepaalde voorwaarden aan onzen Bond uit te keeren, kennelijk met de bedoeling dit bedrag in de plaats te stellen van de in principe aangenomen verdeling 1/3 : 2/3 in natura.

Dit besluit Uwerzijds is geheel in strijd met den opzet van het uiteengaan en verdeelen.

Het is bijna niet te begrijpen, dat U niet voelt, hoe ver U afgeweken is van het standpunt, dat U en wij innamen vóór 17 October 1945. Ons Bestuur wil thans nogmaals een beroep op U doen om Uw handelwijze te herzien.

Is het niet mogelijk, dat de gehele financiële regeling onderworpen wordt aan het bindend oordeel van een Adviesraad? Wanneer van beide kanten onpartijdige personen (niet behoorend tot Uw of onze Kerkengroep) zegge drie, benoemd worden, die deze zaak samen in studie nemen, zou dan niet de zaak tot een beter einde gebracht kunnen worden? Zoo gaarne zouden we, om 's Heeren wil, deze zaak behandelen zonder op eenigerlei wijze aanstoot te geven aan de buitenwereld, zoodat U en wij en anderen, die ons gadeslaan, straks samen konden getuigen, dat 's Heeren Naam in deze zaak om onzentwille niet gelasterd wordt.

Daarom wordt onze vraag U in ernstige overweging gegeven.

Uit het vorenstaande blijkt U, dat wij, terwille van het recht van onzen Bond, dat God ons gegeven heeft, niet zonder meer op Uw besluit kunnen ingaan. Hoe ook Uw antwoord op de bovenstaande vraag zal luiden, wij meenen de beslissing over de verder door ons aan te nemen houding ten deze door onze Bondsvergadering te moeten doen nemen.

Met het oog op een tijdige voorbereiding van onze desbetreffende mededeelingen aan die vergadering, zag ons Bestuur gaarne, dat U ons voor 30 Maart a.s. antwoordde of U in principe bereid bent, op ons voorstel in te gaan.

Hoogachtend,

Voor het Bestuur voornoemd
B. v. d. BERG.

Bijlage B.

AFSCHRIFT

Bellen, 26 April '47.

Aan het Bestuur van den Bond van Geref. M.V.
p.a. Mej. B. v. d. Berg, Kampen.

Geacht Bestuur,

Naar aanleiding van Uw schrijven d.d. 8 Maart 1947 deelen wij U mede, dat wij in opdracht van de Algemeene Vergadering van 11 Juni 1946 te Amsterdam Uw Bond een bedrag van f 7000.— uit zullen betalen, onder voorwaarde van teruggave der goederen, genoemd in ons schrijven van Dec. j.l.

Nogmaals doen wij U dit voorstel, evenals wij dit gedaan hebben in onze samenspreking met U op 23 Nov. '46 en in ons schrijven van Dec. j.l.

Beleefd verzoeken wij U de goederen, waarover wij U schreven dd. Dec. '46, terug te zenden en daarna zullen wij U bovengenoemd bedrag uitkeeren.

Gaarne verwachten wij antwoord voor 1 Juni a.s.

Hoogachtend,

namens het Bestuur Bond van M.V. op G.G.

T. WOLTERS,

secre. esse

— AUTOFONDS. Het Autofonds van de Kerken van Tiel en Zaltbommel ontving onderstaande giften. De brs en xrs zeggen wij hartelijk dank voor deze blijk van medeleven en de liefde die hieruit blijkt tot het werk in Gods Koninkrijk.

We zijn hen temeer dankbaar, dat wij om leeningen gevraagd hebben. Er werd ons nog f 75.— toegezegd, hetgeen door ons binnen 10 jaar afgelost moet worden. Dat is trouwens de bedoeling van de Kerkeraden. Ons dunkt, dat er nog brs en xrs zullen zijn die wel de bedoeling hadden wat geld te leenen, doch die nog geen gelegenheid hadden om zich in verbinding te stellen met den penningmeester van het fonds. We raden hen: doe het vanavond even, anders komt er weer niets van. We hebben ons voorgesteld het benodigde bedrag bij elkaar te krijgen door kleine en groote bedragen te leenen en deze binnen 10 jaar af te lossen.

Wij vertrouwen, dat wij binnenkort kunnen melden dat het bedrag dat noodig is, bereikt is, met het verzoek geen gelden meer over te maken.

Namens de Kerkeraden van de Geref. Kerken van Tiel en Zaltbommel,

H. SCHOLTUS, Voorstad 15 Tiel.

Verantwoording Autofonds Tiel-Zaltbommel. Giro 412284: J. W. H. te A. f 250; S. J. te D. f 15.—; G. G. te H. f 250; G. K. te Z. f 250; W. N. te N. f 110.—; A. A. J. V.—Z. te A. f 25.—; N. N. te R. f 12.—; C. J. N. te A. f 250; J. W. B. te A. f 250; J. v. R. te N. f 250; W. V. te G. f 1150; M.V. „Onze Tijd en Roeping” te Breukelen f 10.—. Totaal f 7850.

Gode dankbaar en zeer verblijd, geven wij U kennis van de geboorte van onzen Zoon:

SJOERD.

JAC. SLAGTER.
M. A. SLAGTER—
y. d. FLIERT.

Buseum, 25 Juni 1947.
Vondellaan 28.

De Heere verrijkte ons gezin door de geboorte van een dochtertje en zusje

MARGARETHA.

H. REITSEMA.
T. REITSEMA—KWANT.
ARIE en HANNY.

Groningen, 24 Juni 1947.
Heymanslaan 58.

COPIER-RIJCHTING „ECCLESIA”

Eigenaar J. VERMIJ,
Koningin Emmakade 194,
DEN HAAG.

Telefoon 39.84.92.
Postrekening 305250.

COPIER-, TYPE- en ADRESSEERWERK

De HEERE nam heden tot Zich in Zijn eeuwige Heerlijkheid, na een korte ernstige ziekte, onze lieve jongste Dochter, en Zusje GREETJE,

die Hij ons ruim 12 jaar geleden toevertrouwde.

C. F. VAN MILL.
M. VAN MILL—
v. d. GIESSEN.

MIKK.
AAK.
REINIER.
PIETER.

Gorinchem, 26 Juni 1947.
Concordiaweg 29.

In jong gezin met 2 kinderen zoo spoedig mogelijk gevraagd:

EEN MEISJE

voor dag en nacht. Zelfstandig kunnende werken. Huiselijk verkeer. Brood- en Banketbakkerij O. A. HASPELS. Veerstoep 9, Papendrecht.

LAAT NU UW JAARGANG „DE REFORMATIE” INBINDEN.

f 3.— per jaargang.

Register wordt bijgeleverd.

BOEKBINDELIJ VAN KUIJK
Zalmstraat 1 — Scheveningen

's-Gravemoer,
UW VACANTIEOORD.

Voor Juli en Sept. nog
KAMERS VRIJ
voor 2 of 3 pers. Mooi dorp.
goede busverbinding. Mooie omgeving. f 5.— per d. p. p.
P. HELJBLUM, Hoofdstraat 118,
's-Gravemoer.

ANTIEKE

Klokken, Meubelen, Tegels,
Tin- en Koperwerk, enz.,
enz. koopt en verkoopt:

Kunsthandel „OUD HOLLAND”
(eig. J. van Dijk), Rotterdam,
Cl. de Vrieselaan 80, Tel. 36466.

Welke Dienaar des Woords,
in Zuid-Limburg vertoevende
met vacantie, is genegen
op Zondag 24 Aug. 1947 de
Kerk te Maastricht te dienen?
De Scriba: F. ALKEMA,
Ant. Bieleveldstraat 3.

Het Kaartsysteem voor Kerkelijk Gebruik

is weer verkrijgbaar.

Ook zijn in beperkte hoeveelheid
voorradij de

KARTONNEN
KAARTENKASTJES
voor ruim 800 kaarten.

Vraag Uw boekhandelaar of den
uitgevers

Oosterbaan & Le Cointre N.V.,
Goes, Giro 38000.

Verpleegster (20 j.) zoekt
CORRESPONDENTIE.
Brieven No. 245, Bureau „De
Reformatie”, Goes.

WELKE BROEDER WIL MIJ
HELPEN?

Jongeman, geh., z. k., 24 j., bel.
lid Geref. Kerk (art. 31), goed
verkoop, zag zich gaarne ge-
plaatst in

KRUIDENIERSBEDRIJF
of iets dergelijks. In verband
met Zondagsdienst bij de Ned.
Spoorw. liefst Geld, of Overijsel
of Drenthe. Brieven No. 244,
Bureau „De Reformatie”, Goes.

TE KOOP AANGEBODEN:
„Bazuin” 1 Jan. '37—11 Oct.
'40 (einde).

„Heraut”, 1 Oct. '33—27 Dec. '36
„Horizon”, 1e en 2e jaargang.
„Pro Ecclesia”, 5 April '41—
4 Juni '42 (einde).

„De Reformatie”, jaargang 14
en 15 (1—17).
Losse nummers. Wie biedt?
Brieven onder No. 243, Bureau
„De Reformatie” te Goes.

van de le
en „gehal

Het ble
tologie, d
de escha
schaduw;
rondom d
anders u
den ontt
van als
den een
in het m
worstelen
fundeerin
bijzettin
biblicism

Schrijv
lisme en
ontbreke
zeggen:
ning van
nisten o
1945 pri
en tevens
onder qu
autark z
humanist

Bij sch
gemeen B
als Kerk
1945 een
wallen ju
en de vo
kerkorde
in 1815 e
ter der k
is; in 194
geven gr
genootsch
ren, en d
vóóraf d
Christ
len en p
halve, di
ten noem
hun zelfg
len met
sieven in

Op dit
schrijver
den Raad
zeer zeke
leer ter
gematigd
rust der
nerale Sy
anders: in
de ontke
pressie; c
door zich

2) Zie 1

3) Zie 1

ook ten h
moeten h
in en afh
ten en o
genadeste
bare gens

Wannee
zegeling
zijn woort
of liever,
de v o l
gedoopten

Als hij
godvrucht
van het
heerscht.

Worms-
de besnij
verbond;
gekomen;
„zag op
stand, da
overal za
neer zij v
denken a
hart door

Natuur
niet verk
„wanneer
van den
CHRISTU
Christus”
ligen Gee
het t o e
heeft. „A
is door C
van CHR.
Dit gel

4) Idem

5) Idem